

[Halvgaard]

virke på vore universiteter, således at fagkundskaben i mange tilfælde tilsidesættes til fordel for et bestemt politisk mål.

Vi har stadig og har heller ikke glemt Roskilde universitetscenter som et eksempel på 1973-lovens utilstrækkelighed og uansvarlighed. Vi har opnået, at både den nuværende og de forrige undervisningsministre, ja, hele folketinget, faktisk er blevet til grin, fordi vi ikke for længst har grebet ind og gennemført en forsvarlig revision af loven. Selv i udlandet er vi til grin, fordi vi naivt og i demokratiets navn skulle gøre vores uddannelsessystem så frit og så demokratisk og derved har gjort samfundet, og ikke mindst vore unge, en stor bjørnetjeneste.

Stort set de samme partier, som på en for samfundet ødelæggende måde har devalueret vor folkeskole i 1976, forkvaklede med styrelsesloven i 1973 forholdene på vore højere uddannelsesinstitutioner. Jeg mener derfor, det er på tide, at der foretages en revision af loven, men det er beklageligt, at vi befinder os i den situation at skulle udarbejde forslag om ændringer af en gældende lov, som i selve sin grundopfattelse er forfæjlet.

Mit parti har gang på gang understreget, at vi vil medvirke til at bringe orden i hele uddannelsessystemet fra folkeskole til de højeste uddannelsesinstitutioner. Men jeg vil samtidig understrege, at vi ikke vil medvirke til halve løsninger eller uholdbare, utilstrækkelige kompromiser, som der er lagt op til ved fremsættelsen af dette lovforslag.

Gerda Møller (KF):

Det konservative folkeparti har altid været af den opfattelse, at kvaliteten af den uddannelse, der gives på vore universiteter og højere læreanstalter, skal være den bedst mulige, og det bliver den kun, når det er højt kvalificerede faglige synspunkter, der lægges til grund for undervisning og forskning.

Vi har ikke noget imod medbestemmelse og demokrati, men for os er det også væsentligt, at faglig kompetence må have overvægt i de afgørelser, hvor det er rent faglige forhold, der skal tages stilling til. Det er da også grunden til, at vi i de senere år har arbejdet på at få den gældende styrelseslov ændret, både igennem forslag sammen med de partier, vi i dag samarbejder med på dette punkt,

og igennem støtte til nedsættelse af det såkaldte rektorudvalg i 1976.

Nogle mindre, men ikke uvæsentlige ændringer af valgreglerne har vi fået igennem, men en egentlig revision af loven er det stadig væk ikke blevet til. Og det til trods for, at der både her i folketinget og i debatten uden for disse fire vægge har været stærke tilkendegivelser om, at en effektivisering af styrelsesarbejdet på universiteterne og en styrkelse af fagkyndigheden var tiltrængt for at få sat punktum for eller skabt den størst mulige sikring mod visse gruppers politiske misbrug af deres indflydelse i de forskellige styrelsesorganer.

En sådan revision behøvede efter vor opfattelse ikke at føre til en helt ny lov eller til en gennemgribende forandring af den gældende lov, og derfor er vi meget tilfredse med, at det er lykkedes for os at fremsætte et forslag om ændringer, der bygger på den gældende lovs struktur. Da ordføreren for forslagsstillerne, hr. Bertel Haarder, skal redegøre for, hvad ændringerne går ud på, skal jeg afholde mig fra det her og bare indskrænke mig til nogle få bemærkninger.

Vi har i tidligere forslag foreslået, at centralstudienævnene bliver ophævet, fordi de som hovedregel har fungeret utilfredsstillende og også i visse tilfælde har været direkte uheldige på grund af deres politisering af universitetets hverdag. Ligeledes har vi foreslået noget af studienævnenes kompetence med hensyn til ansættelser og ansvaret for undervisningen flyttet til råd med en fagligt mere kvalificeret sammensætning, og det sker også igennem dette forslag. Derved vil man forebygge en lang række konflikter, som tidligere var forårsaget af, at det var forskellige organer med forskellig sammensætning, der havde kompetence til ansættelse af de forskellige lærerkategorier, og vi mener, at fagkyndigheden på grund af vores forslag bliver styrket.

Den kritik, der ofte fremføres mod den gældende styrelseslov, om, at den ikke sikrer en effektiv ledelse af de enkelte institutter, imødegår vi igennem indførelse af en obligatorisk 5 mands institutbestyrelse, der vil kunne arbejde effektivt og ved at overtage institutrådernes beføjelser kan forhindre, at disse bruger urimelig meget tid på store plenarmøder.